

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

BRONISLAV MIKULÁŠEK

Základní škola Václavské nám. Znojmo

Tým: Barbora Hanzalová, Tereza Klenovská, Natálie Smolíková, Jan Valehrach

Jsem Bronislav Mikulášek, narodil jsem se roku 1967 v srpnu ve Znojmě.

Tak se představuje znojemský tvůrčí Bronislav Mikulášek. Známý cestovatel, dobrodruh a spisovatel a podnikatel. Při psaní vychází ze svého dětství.

Na dětství si občas vzpomenu, hlavně, když se potřebuju se do toho dětství vrátit. Protože to, co se nám děje v dospělosti, je důsledek dětství.

Svůj dětský sen objevovat svět si však Bronislav mohl splnit až po sametové revoluci.

Sametová revoluce mi život změnila hodně, protože jsem si mohl dělat své věci podle toho, jak jsem sám cítil a podle toho, co jsem si vysnil, což v tehdejší režimu nešlo.

Jeho láska k cestování byla mnohonásobně naplněna. Nejprve pobytem v Americe, kde byl okouzlen tamní divokou přírodou, což se pak promítlo i do cesty k sibiřským vodopádům. Jak ale doplňuje, cestu k nim bylo nutné náležitě promyslet.

Tahle část Ruska obrovskýho, je velká jak třeba celá Morava, jako odsud do Ostravy, do Jihlavy a na Slovensko, a takhle velký je ten Národní park Tofalária. A do toho parku se jinak nedostaneš než pěšky.

Jak dále Bronislav podotýká, prodírat se pustou tajgou bez označení stezek by bylo nemyslitelné bez tamních znalců přírody.

Zda se člověk dostane k sibiřským vodopádům, je podle Bronislava závislé také na počasí. Léto je tam totiž velmi krátké a ne tak teplé, jak jsme zvyklí u nás.

V půlce října, nebo na začátku října, to se ochladí, začne být 0 stupňů.

V půlce října na začátku listopadu začne sněžit. To celý zapadne, to zmrzne i ten vodopád i ty jezera, všechno zmrzne prostě – 40 stupňů až do května, kdy začne hezký počasí, že jo, začne to pomalu tát, květen, červen, je ještě sníh, v červenci prší a až teprve léto je zhruba jenom jeden měsíc. V tom srpnu, protože v září začne být zase podzim.

Králi tamní přírody jsou medvědi. Při svém pobytu u sibiřských vodopádů se s nimi setkal i Bronislav.

Takže jsme je viděli pětkrát nebo šestkrát, je to zážitek, najednou vás překvapí. Byl od nás kousek, jindy v dálce byl a oni měli takové trubky, takže když byl medvěd, tak jsme dělali takový hluk a říkali nám několik věcí, nesmíš utíkat.

Ani tyto dramatické zážitky znojenského dobrodruha Bronislava Mikuláška neodradily od dalších cest po světě.

Pokud byste mě požádali o radu do života, co určitě pozitivně ovlivní váš život, je to cestování stoprocentně a to v jakémkoliv směru, ať už takovým nebo makovým způsobem, vždycky je to pro toho člověka poznání těch jiných zemí hodně důležitý a krásný.